

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej umożliwia – w wypadku wypowiedzenia umowy leasingu finansowego – obniżenie podstawy opodatkowania i zwrot VAT, *naliczonego w prawomocnej decyzji zapadłej w wyniku kontroli podatkowej*, w odniesieniu do podstawy opodatkowania stanowiącej sumę miesięcznych rat leasingowych za cały okres umowy?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, w wypadku wypowiedzenia umowy leasingu ze względu na częściowe niewywiązanie się z płatności należnych rat leasingowych, na którą z określonych w art.90 ust. 1 tej dyrektywy sytuacji może się powołać leasingodawca przeciwko państwu członkowskiemu, aby uzyskać obniżenie podstawy opodatkowania podatkiem VAT o wysokość należnych, lecz nieopłaconych rat za okres od chwili wstrzymania płatności do chwili wypowiedzenia umowy, gdy to wypowiedzenie nie ma mocy wstecznej i potwierdzono to w klauzuli samej umowy?
- 3) Czy wykładnia art. 90 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE umożliwia stwierdzenie, że w wypadku takim jak niniejszy istnieje odstępstwo od art. 90 ust. 1 tej dyrektywy?
- 4) Czy wykładnia art. 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE umożliwia przyjęcie, że użyte w tym przepisie pojęcie wypowiedzenia obejmuje wypadek, w którym w ramach umowy leasingu finansowego z określonym przeniesieniem własności leasingodawca nie może już dochodzić od leasingobiorcy zapłaty rat leasingowych, ponieważ wypowiedział umowę leasingu ze względu na jej niewykonanie przez leasingobiorcę, *lecz zgodnie z umową przysługuje mu prawo do odszkodowania w wysokości wszystkich nieopłaconych rat leasingowych, które staną się wymagalne do końca okresu leasingu?*

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez le Conseil d'État (Francja)
w dniu 12 kwietnia 2018 r. – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure / Premier ministre, Ministre
d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Sprawa C-254/18)

(2018/C 211/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 i 16 dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że narzucają one okres rozliczeniowy określony w sposób ruchomy, czy też w ten sposób, że pozostawiają państwom członkowskim swobodę nadania mu charakteru ruchomego lub stałego?

- 2) W sytuacji gdyby przepisy te należało interpretować w ten sposób, że narzucają one ruchomy okres rozliczeniowy, czy przewidziana w art. 17 możliwość wprowadzenia odstępstwa od art. 16 lit. b) może dotyczyć nie tylko długości okresu rozliczeniowego, ale także jego ruchomego charakteru?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 381)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 19 kwietnia 2018 r. – UPM France / Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes
publics**

(Sprawa C-270/18)

(2018/C 211/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: UPM France

Druga strona postępowania: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy art. 21 ust. 5 akapit trzeci dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie, które mogą na ich mocy ustanowić państwa członkowskie na rzecz drobnych producentów energii elektrycznej w przypadku opodatkowania produktów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii, może mieć zastosowanie w sytuacji takiej, jak ta, która została opisana w pkt 7 niniejszego postanowienia, w odniesieniu do okresu sprzed dnia 1 stycznia 2011 r., kiedy to Francja, zgodnie z zawartym w dyrektywie upoważnieniem, jeszcze nie wprowadziła krajowego podatku od końcowego zużycia energii elektrycznej ani, w konsekwencji, zwolnienia z tego podatku dla małych producentów?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, w jaki sposób należy rozpatrywać przepisy art. 14 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy w związku z przepisami jej art. 21 ust. 5 akapit trzeci w przypadku małych producentów zużywających energię elektryczną, którą wytwarzają na potrzeby swojej działalności? W szczególności, czy w tych przepisach ustanowione zostało minimalne opodatkowanie wynikające albo z opodatkowania energii elektrycznej wytworzonej, w ramach zwolnienia, z[e zużytego] gazu ziemnego, albo ze zwolnienia z podatku od wytwarzania energii elektrycznej, w której to sytuacji państwo musiałyby opodatkować zużyty gaz ziemny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51).